

gedachtegoed

Het Grote Huis

tekst mr. D. J. H. van Dijk,

Als wij de kans krijgen, trekken we weer het verloren paradijs in en eten gauw van de boom des levens. Wij nemen graag genoeg met de tuin in plaats van met de Tuinman (Christus). Als amateurs die de aarde het hof maken. Het is Gods genade dat Hij na de zondeval een engel plaatst bij de ingang van het paradijs. God wil ons niet hebben in het verloren paradijs, maar in het nieuwe paradijs. Het draait niet om de tuin, maar om de Tuinman.

Ik dacht hieraan tijdens de presentatie van het boek "Het Grote Huis" van Ewald Mackay. Een gloedvolle bijeenkomst in de geest van het negentiende-eeuwse Reveil. Mackay beschrijft in zijn fijnzinnige boekje hoe christenen in een seculier Europa kunnen voortleven. Hij duidt aan hoe de christelijke geloofstraditie in een postmoderne wereld kan worden bewaard en doorgegeven.

Mackay wijst op het Grote Huis van de christelijke traditie: een leerhuis waarbinnen de geloofstraditie wordt bewaard. Daar moeten wij worden gevoed. Die christelijke traditie is lang, breed, diep en rijk. Wij putten daaruit doorgaans te weinig en beperken ons vaak tot reformatorische uitlopers. Jammer, en een miskening van wat God heeft geschonken in deze lange traditie. Denk slechts aan wat de Vroege Kerk ons aanreikt.

Tijdens de presentatie vroeg Bart Jan Spruyt de auteur waar dat Grote Huis staat. Later beantwoordt Spruyt deze vraag zelf in een opiniebijdrage (RD 6-4). Hij concludeert dan dat dit leerhuis een bibliotheek, een hervormd lokaal of een kathedraal in Oxford kan zijn. Het kan eigenlijk overal zijn waar de toegang tot de christelijke traditie wordt ontsloten en ontvouwd. Ik deel deze hunkering naar bevindelijke diepte en katholieke breedte.

Tegelijkertijd zie ik ook risico's aan het vertoeven in onze christelijke traditie. Voor je het weet ben je weer op zoek naar dat verloren paradijs. Een hang naar nostalgie; een vlucht uit het heden naar het verleden. Hier, op deze plek, in déze wereld en nú moeten wij God dienen en Hem genieten.

Er is meer. Spruyt haakt aan bij ds. Vis-

scher in zijn ideeën over een denktank voor de gereformeerde gezindte. Hij denkt dan aan vijf christelijke leerhuizen, verspreid over de biblebelt, om christenen te wapenen voor onze tijd. Hier zie ik weinig in. Met deze leerhuizen bereik je slechts een kleine bovenlaag van onze gezindte.

Er is een beter instrument: de prediking. De prediking is bij uitstek het Grote Huis waarin christenen mogen wonen en waar zij worden toegerust voor onze tijd. De prediking komt iedere week terug en de gehele gemeente wordt ermee bereikt. Jong en oud, geleerd en ongeleerd. Mooier kan niet.

De vraag is natuurlijk of christenen voldoende toerusting krijgen vanuit de prediking. Dat is een zorgpunt. Het Bijbel-tje waaruit onder ons wordt gepreikt, is zeer dun. Het leeuwendeel van de preken cirkelt rond de toe-eigening, liefst rond het bekende stramien. Dit is geen eenzijdig ver-wijst richting predikanten; veel gemeenteleden willen niet anders horen. Velen vinden hun zekerheid in vertrouwde klanken en woorden. Steniging is de natuurlijke reactie op werkelijk profetische prediking.

Er valt al veel te verbeteren als predikanten afstappen van hun "perikopenprediking" en overgaan tot de "lectio continua": de calvinistische praktijk om door een heel Bijbelboek heen te preken. Dan wordt de volle raad van God verkondigd, ook als het gaat om het concrete leven van alledag en het staan in een godloze omgeving.

Ieder Bijbelboek moet in zijn eigenheid en weerbarstigheid gehoord, verwerkt en vertolkt worden, in samenhang met wat er omgaat in het hart én leven van de hedendaagse hoorder aan zorgen en zonden, aan twijfels en vragen, aan geloof en vreugde. Sola Scriptura én tota Scriptura! Dit leidt tot wekelijkse verrassingen en tot toerusting van Hogerhand.

Mijn stelling is dat we het Grote Huis moeten vinden in de prediking. Dan lopen we ook minder het risico dat we op zoek zijn naar de tuin in plaats van naar de Tuinman. „We shall overcome, some day.”

De auteur is beleidsmedewerker voor de SGP-fractie in de Tweede Kamer. Reageren? gedachtegoed@refdag.nl

gepollst

Het Hof van Discipline besliste maandag dat de mediagenieke Bram Moszkowicz zijn beroep als advocaat niet langer mag uitoefenen. Moszkowicz hekelde de manier waarop het hof de uitspraak deed. „Het hof onwaardig.”

Moszkowicz is te hard aangepakt, luidde gisteren de stelling.

De 1282 stemmers op rd.nl denken er zo over:

Eens. 26%

Oneens. 74%

nieuwe stelling

Minister Bussemaker van Onderwijs wil dat de taal- en spelfouten uit het officiële koningslied worden gehaald. Daarna kan het lied wat haar betreft worden gezongen op 30 april.

Het koningslied kan na correctie vol overgave ten gehore worden gebracht.

Eens.
 Oneens.

>>Stem nu op rd.nl

Laat christen s
publieke debat

Een christen die deelneemt aan het publieke debat zal een aantal spelregels in acht moeten nemen, betoogt **dr. Theo A. Boer**.

Christelijk-ethische standpunten zijn niet populair. Verdedigers van de christelijke moraal krijgen het nodige over zich heen. Ze zouden slecht zijn ingelicht en niet weten waar het over gaat. Het zijn sombere mensen die hun moraal proberen op te leggen aan andersdenkenden. Niet alleen in de seculiere media komen christenen er slecht van af: ook bij christelijke omroepen willen journalisten nog weleens kritische vragen stellen.

Een pijnlijk voorbeeld dat deze vooroordelen bevestigde, was het optreden van Mariska Orbán-de Haas een halfjaar geleden in het praatprogramma Pauw & Witteman. Orbán, kritisch over opgroeiende kinderen bij homoseksuele ouders, zat tegenover Barbara Barend, getrouwd met een vrouw en moeder van een zoon. Aan tafel verder sportbestuurder Michael van Praag en mediamagenaar Joop van den Ende, en de presentatoren Pauw en Witteman. De uitgangspositie had voor Orbán gunstiger gekund.

Ervaringsdeskundige

Het is natuurlijk altijd moeilijk wanneer iemand die vanuit heldere principes een algemene lijn wil aanhouden, wordt geplaatst tegenover een ervaringsdeskundige. Henk Jochemsen, oud-voorman van het Lindeboom Instituut, mocht enkele jaren geleden in het televisieprogramma Nieuwsuur uitleggen aan een vrouw met een grote kans op kinderen met

een erfelijke afwijking, waarom embryoselectie niet deugt. En ook oud-staatssecretaris Bleker had het oog in oog met Mauro niet gemakkelijk. Tegenover ervaringsdeskundigen sta je nog voor het debat is begonnen al met 10-0 achter.

De vraag is daarom of je überhaupt aan dit soort confrontaties moet deelnemen. De zaak wordt er soms niet mee gediend en ook de persoon zelf moet flink wat incasseren.

Aan de andere kant: moeten er in de media niet principieel christelijke geluiden blijven klinken, anders laat je toch ook weer mensen in de kou staan? Moet wie in de keuken staat niet tegen een beetje hitte kunnen? En, moet een christen niet blij zijn met weerstand en verdachtmakingen?

Begrip

Ik ben er inderdaad voor dat christenen deelnemen aan publieke debatten. Ik denk echter ook dat we daarbij een aantal (ten dele nieuwe) spelregels in acht moeten nemen. Ten eerste: achting voor je tegenstander. Laat zien dat je ervan uitgaat dat de gesprekspartner integere bedoelingen heeft en over zijn positie grondig heeft nagedacht. Het is van belang om er blij van te geven dat je zijn bedoelingen honoreert en zijn argumenten begrijpt.

Vaak gaat het in een discussie al mis als christenen de positie van de mededebater weergeven op een wijze waarin de ander zich totaal niet herkent. Ben je tegen euthanasie, leg dan eerst maar eens uit dat je begrijpt waarom mensen daar voor zijn. En doe dat op zo'n manier dat je gesprekspartners zeggen: Daar heb je me op mijn sterkste punt neergezet.

opgemerkt

Doorbrekers

De Doorbrekers gaan naar Zeeland en omgeving Zwolle (RD 18-4). Ik ben best wel benieuwd hoe eigentijds en missionair hun concept is. Dat zou goed te meten zijn door bijvoorbeeld in de kop van Noord-Holland eens door te breken. Misschien een goeie tip?

Gert van de Kamp

Ronhaarstraat 52
3815 MC Amersfoort

Black metal

Ik het volledig oneens met de inhoud van de column "Oorlog" van Hester van der Male (RD 20-4) en meer in zijn algemeenheid met de teneur in het RD ten aanzien van popmuziek. De massale omarming van moderne media door het RD en vele andere religieuze

organisaties, is een veel groter gevaar. Degenen die hersenloos luisteren naar 'verkeerde' muziek zijn het meest gevoelig voor beïnvloeding, juist niet degenen die er een diep geloof tegenover plaatsen. Demonen zijn het hardst aan het werk in synagogen en kerken. Op deze plaatsen loopt iemand dus meer gevaar dan tijdens het beluisteren van black metal. De goddeloosheid druipet van de platenhoezen af. Men is dus reeds gewaarschuwd.

Erwin van Deventer

Zangvogelweg 155
3815 DD Amersfoort

Donald Duck

"Donald Duck luistert naar gereformeerden", zo leert de krant (RD 20-4). Toch geven de verhalen